ВЕСТНИК

НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

www.BulgariansInDetroit.com брой 1,2016

Снимка: Йорданка Стойкова. Деца от училище „България“ на коледния концерт на 19 декември, 2015

В броя четете:

Спортен турнир в памет на Петър Георгиев	3
Гостува комедията «Покер»	5
Първа Нова Година в САЩ	6
Българска фирма за кулинарни продукти	10
Български автори: Мария Филипова-Хаджи	12
По червения килим	15
Фолклорен концерт	21

Комедия „Покер“ с участието на талантливите Ненчо Илчев и Албена Павлова на 22 януари, петък от 7:00 p.m.

Troy Community Center 3179 Livernois Rd, Troy 48083

Бележка на редактора

Ако се чудите защо този брой се забави толкова, отговорът е лесен. Добре планувана ваканция ни изпрати в слънчева Флорида за две седмици. Сега като гледам снега тук ми се ще да не се бяхме връщали в Детройт. Поне с тъмния тен и снимките ще запазим спомена за още малко. Почивката ни да даде възможност да се срещнем с приятели, да се разходим в Дисни парковете, да потичаме по плажовете на Дейтон и да посетим лятната вила на най-богатия човек в света Джон Рокфелър. По повод на 96-тия си рожден ден, той казва: „Years are but things. Why count them? I enjoy everything for its own sake alone."

Надявам се всички да са имали хубави празнични дни, в които са били с любими хора.

Новата година започна с пълна пара. Все още може да посетите спортния турнир, организиран от Таня Георгиева този уикенд в Плимут. В събота вечер, на 16-ти можете да чуете народна музика в изпълнение на трио „Веселба" в Ан Арбър. Автомобилното шоу отваря втати за посетители в събота.

Очакваме писмата ви на info@BulgariansinDetroit.com.

Даниела Начева, редактор на в-к «Българите в Детройт»

Отива си още една година от нашият живот...

Година, през която отново се борихме с живота.

Година, през която обичахме, усмихвахме се, пяхме и скърбяхме за онези, които не са вече между нас.

Колко бяха миговете, които спираха дъха ни от радост и щастие?

Нека съхраним в душите си точно тези безценни мигове. Нека ги умножим през Новата Година, защото те са смисъла на нашия живот.

Отива си още една Година...

На всички Вас от все сърце пожелавам много усмивки и щастие! В сърцата Ви да има много радост, обичани да сте и много късмет! Весела и Щастлива Нова Година! Здрава, мирна и успешна!

Таня Георг□ева

Редят се празници, година след година,
Като гердан от спомени за хубавите дни,
И в меката, новогодишна перелина
Тайнството на бъдещето спи!
Нова Годино, бяла и нежна,
Колко си хубава и радваш нашите очи!
Носиш ни вяра и нова надежда
Да сме здрави и щедри, и да сме по-добри!
И нека всички стари болки да отминат,
Да има мир и повече усмихнати лица,
Огнищата на злото да изстинат,
Да има бъдеще за нашите деца!

С пожелания за щастлива Нова Година!

Бистра Макнева

Спортен турнир в памет на Пепи

3rd Annual

Peter Gueorguiev Memorial Classic

JANUARY 15-17, 2016

Турнир по спортна гимнастика в памет на треньора Петър Георгиев
15 - 17 януари, 2016.

Адрес: Euro Stars Gymnastics
15155 Fogg Street
Plymouth, MI 48170
(734) 737-9500

Вход: $10, пенсионери (65+) и деца (6-17) - $5

Наградният фонд на Peter Gueorguiev Memorial Classic е $1,500. Средствата ще

се дадат като стипендия за колеж на момче и момиче, показали най-добри

резултати на турнира.

За повече подробности посетете:

http://pgmemorialclassic.wix.com/pgmc

На танци с трио „Веселба“ в Ан Арбър

На 16 януари фолклорната група в Ann Arbor ви кани на International Folk Dancing с участието на трио "Веселба".

Място: Gretchen's House (2625 Traver Blvd, Ann Arbor)

Време: 7 p.m. - 10 p.m.,
Вход: $10 възрастни, $5 студенти

Трио "Веселба" се състои от Chris Rietz - кавал, Bruce Sagan - гъдулка и Nan Nelson - тамбура.
Те специализират в българска и скандинавска музика, но свирят и много друга балканска фолклорна музика.

Do come and join us as we dance to the music of the lively trio **Veselba** this Saturday night!

Bruce, Chris, and Nan are not to be missed!

Gretchen's House Childcare Center, 2625 Traver Blvd, Ann Arbor. 7 - 10 pm. $10, $5 students. Be there!

***Bring a friend *** Bring a smile *** Bring a (nut-free) snack if inspired ***

Народни танци от цял свят

International Folk Dancing at Post 10

Location: PLAV Post 10,11824 Jos. Campau, Hamtramck, MI

8:30-11:30 $7 ($6 members)

We have a FACEBOOK group "International Folk Dance Club of Detroit" for announcements/discussions of club activities and related folk dance topics and events.

https://www.facebook.com/groups/InternationalFolkDanceClubofDetroit/

Mondays - ongoing - Monday folk dance class ***
$3, 8-10PM at the Mahany Senior Center in Royal Oak on Marais.
For more information and directions visit **detroitfolkdancing.com.**

Покана за театър

Някой изненадващо нахлува в живота ти. Заявява, че е безумно влюбен в теб от години. Сваля на масата карти с бъдеще, за което винаги си мечтал.
Как ще отиграеш това раздаване?
Партия покер, която доказва, че влюбването никой не знае кога, защо и как се случва. Двама първокласни играчи. Кой какво ще заложи? Кой какво ще спечели? Напрегната игра с много комедийни обрати и неочакван финал.

На 22 януари от 19:00 часа

Вход: $35 с резервация до 1.20.2016
На вратата: $45
Troy Community Center
(3179 Livernois Rd, Troy 48083)
Телефон за резервация:
248-802-6947 Нели

Първа Нова Година в САЩ

Николинка и Вероника в родителите си в Детройт

Моят съпруг и аз осиновихме две красиви момичета от България. Решението взехме преди 3 години и с помощта на Агенция за осиновяване избрахме България. През февруари миналата година посетихме с. Беброво, малко градче на около час от Велико Търново и се запознахме с момичетата. През август отидохме да ги вземем.

Заедно разгледахме София, докато бяха оформени всички документи. На 26 август кацнахме в Детройт.

Радваме се, че тук има българско училище. Така нашите момичета ще поддържат културата на страната, в която са родени.

Много сме щастливи с нашите осиновени дъщери.

Семейство Фауър
Ливония

My husband and I have adopted two sweet, beautiful girls from Bulgaria. We decided about 3 years ago we would like to adopt children internationally. With the guidance of our agency, we chose Bulgaria. In February 2015, we traveled to Bebrovo (a small town about 1 hour east of Veiko Tarnovo) to be introduced to our girls. We all decided we would love to be a family. We made our second and final trip in August of the same year to pick up the girls. We explored Sofia while we worked our way through governmental requirements. We finally bought them to Detroit on August 26th.

We all are so happy to have found the Bulgarian school, so the girls can maintain their wonderful heritage to the birth country.

We feel very blessed to have adopted two such wonderful girls.

The Fowler Family, Livonia

Коледният концерт на децата от училището

Над 70 деца от училище „България“ в Детройт изпълниха на много песни и танци на тържеството за Коледа. Започнаха най-малките, три и четиригодишните от Плимут, последвани от по-големите, които пяха за снежния човек и изиграха танц с ръчно изработени сурвакници. Децата от Трой също показаха какво са научили. Танцът на най-големите деца се хареса от всички, а 3-годишния Паркстън, започна да ги следва.

Дядо Коледа беше приготвил подаръци за всички малчугани и учителки.

Празникът завърши с традиционните български хора, на които и малки и големи се хванаха за ръце. Децата имаха възможност да направят и украсят книжка за Коледа и да оплетат герданче. В подготовката на концерта се включиха много родители.

Даниела Начева

Снимки: Йорданка Стойкова

Коледари в Детройт

Може да сме далече от родните места в България, но по Коледа се случват чудеса! Вече трета година в нощта на Бъдни вечер по къщите в Детройт обикалят коледари. Чакани и желани от мнозина, коледарската група от Трой с ръководител Велеслав Начев и момчета-юнаци Александър, Иван, Енес и Мишо пяха традиционни песни от Павел баня в единадесет къщи като пожелаваха здраве и берекет и „който черпи, пак да черпи.“

Групата от Плимут (на снимката в ляво) в състав Наско, Виктор, Митко, Мишо, Георги, Мариян и Деница. Кой каза, че момичета не могат да коледуват? Важното е да има желание и да се запази тази хубава българска традиция.

Навсякъде домакините се радваха на скъпите гости и пълниха торбичките им с подаръци.

Даниела Начева

Среща на футболисти в Чикаго

На 19 декември в Чикаго се проведе футболен турнир в зала. Мъже в осем отбора от Чикаго и Детройт показаха завидни спортни умениея. На тържеството същата вечер Генералният консул Симеон Стоилов на България връчи награди на победителите.

Представителите на Детройт бяха в намален състав, но въпреки това достойно представиха града ни. Отборът на Иван, Борко, Георги, Теодор, Калин, Емил и Митко зае 4-то място.

Предвижда се нова футболна среща през пролетта в Детройт.

БЕЛ. РЕД.

Играчите от Детройт са в средата на снимката.

Българска фирма за кулинарни продукти

Отскоро в Метро Детройт има магазин за български стоки. Фирма „Неси“ предлага любимите тестени закуски - банички, рогчета, кифлички, тутманици, баклава и други. Ако пък не ви се готви или искате да изненадате гостите си на предстоящото парти, можете да си поръчате домашно приготвена храна. Менюто е по желание на клиента - супи, салати и основни ястия . На щандовете вече има захарни изделия като вафли, бонбони, куфли, чай, солети и други. Любителите на бозата ще бъдат приятно изненадани - тук има и това!

Децата от училище „България“ в Трой получиха безплатни сандвичи и подарък в края на октомври от фирма „Неси“.

Зад всичко това стои неуморната и талантлива българка Атанаска Ангелова или Наси и нейното семейство. Ето какво ни разказа тя за тяхната нова инициатива.

- Как започнахте? На кого беше идеята?

- Както знаем в Детройт има различни етнически групи и всяка една от тях е съхранила и носи в себе си културата на даден народ, религия, национални традиции и кухня. В събота семейството ни често посещава прочутия пазар Eastern Market, който е близо до центъра на града. Там забелязах, че на щандовете се предлагат домашно приготвени тестени закуски, включително и различни сладкиши. Голямата ми дъщеря Катя беше много въодушевена от идеята да покажем български продукти на пазара и не след дълго регистрира фирма „Неси“. С това име имахме и фирма в България.

Първата покана не закъсня и през юни миналата година участвахме в изложба на хранителни продукти в Детройт. Бяхме много щастливи, че сме поканени, но същевременно и загрижени как ще приеме храната и как ще се докажем. Бяхме приготвили традиционните за нас баници, тутманици, кифли със сирене и сладко. И какво последва? Почти 90% от присъстващите искаха да си купят и опитат от нашите продукти. Някои спираха и похапваха на място, а други си вземаха за вкъщи. След тази изява последваха още няколко участия, в които бяхме търсени от организаторите и най-вече от клиентите. Следващите участия бяха на пазара Eastern Market. Представихме се много добре, а и някои от клиентите са вече редовни.

Междувременно се появи и нуждата от професионално обурудвана кухня, както и придобиване на лиценз от здравния отдел на щата и града за опериране на заведение и

Българска фирма за кулинарни продукти

приготвяне на храна. И така намерихме мястото, на което сме сега и започнахме.

- **С какъв бизнес се занимавахте в България?**

- В България работих в сферата на Обществено хранене, а след промените отворихме „Бърза закуска“ на Сточна гара в Пловдив и кафе сладкарница „Неси“. Преди няколко месеца завърших Baker College със специалност Patient Navigator. Дъщеря ми Катя има бакалавърска степен по Web Development and Graphic Design. Тя направи интернет страницата **www.nessiefoods.com** и рекламни материали. Помага също и със зареждане на продукти.

Дъщерята Катя на пазара Eastern Market

- **Как се посреща българската храна от посетителите на магазина?**

- Някои от клиентите не знаят нищо за българската кухня, но им беше интересно да разберат какво е, от коя част на Европа. Често я намират близка до гръцката и я сравняват с нея, особено заради баниците със сирене и спанак, както и баклавата. Много от тях научиха, че българското сирене е различно от гръцкото. Тестените закуски и сандвичите се харесват много.

- Какво предстои?

- Постепенно увеличаваме асортимента. В началото предлагахме само тестени закуски. Сега заредихме със захарни продукти: вафли - обикновенни, шоколадови и локумени, бонбони, кроасани, сухи пасти, слънчогледови семки, солети, лютеница, сладко, домашна юфка, чай, боза, айрян, минерална и газирана вода. Предлагаме също кебапчета и кюфтета.

Адрес: 42124 Van Dyke Road, Sterling Heights, 48314

Другата седмица предстои да получим още нови продукти като български колбаси, луканки, създърма, кренвирши, пастет, кисело мляко и много други.

Най-важната ни задача е да продължаваме да запознаваме клиентите си с българската кухня. Българското кисело мляко е типичен пример за дълголетие. Начина, по който се приготвя храната също има огромно значение като например месото, което се вари или пече заедно със зеленчуците. Българското традиционно хранене е с дълбоки корени и притежава всички положителни качества да бъде популяризирано и тачено.

Въпросите зададе: Даниела Начева

Български автори: Мария Филипова-Хаджи

Продължение от миналия брой на вестника.

Срещали сте се много българи емигранти. Според личните Ви наблюдения, различни ли са политическите от икономическите емигранти, по начина по който се чувстват или живеят в чужбина?

Не съм ги разглеждала поотделно, защото повече съм се срещала с икономически емигранти – направих доста репортажи с наши българи през годините 2001-2014, но ето вашият въпрос ми идва отново като подарък за размисъл – да търся разликите като в скрита картинка. Но със сигурност знам покакво си приличат: ПО БОЛКАТА. А тя е една и съща – Родината. И някой в нея, който те е наранил, защото не си е свършил работата съвестно и е ощетил нечий живот. Ако човек има сили справедливо да промени накърненото – това е щастлив изход. В противен случай разумния изход за самия него е – да смени посоката на пътя, приемайки съдбата си. Когато приемем с мъдрост събитията – улесняваме си живота. Но ако само роптаем против този и онзи, без нищо да правим за подобряване на събитията, с това си вредим още повече.
В Гърция една българка беше ми казала: „За какво ми е мъчно ли? Може би само за онзи камък, който стои до самата ни граница и на него пише: БЪЛГАРИЯ.”
Тази жена беше напуснала България по икономически причини.

В Кипър посрещах бежанци от Ливан – това бляха тъжни и уплашени хора от войната, които по нищо не се различаваха от другите, които бяха тръгнали да търсят хляб, защото са оставили семействата си у нас и всеки месец изпращаха пари – кой на деца-студенти, кой на болни родители, съдби всякакви.

Веднъж, при влизане в България от Гърция, един наш български гражданин от ромски произход стана прав в автобуса и се провикна: „Ето я моята България!” И понеже имаше акцент в думите му, някои се усмихнаха, но вълнението беше върху всички еднакво. Наоколо взеха да го питат: „Мила ли ти е България, какво толкова ти е дала – само бедност?” А той се разплака и каза: „Каквато и да е – тя си е наша! А навън всичко е чуждо.”

Ей такива случки ме карат да търся СМИСЪЛА на тази връзка – с родната земя. Не веднъж съм се питала: какво трябва да се случи, за да изгубиш тази връзка? Понякога си мисля, че това е най-човешкото в нас, но се сещам, че дори птиците се връщат в гнездата си, или пък – оставете една котка в гората и тя пак ще се върне у дома. Значи, тази невидима връзка не е само в хората, тя крие нещо в себе си. И ако я изгубиш, това означава, че си се изгубил и нямаш душа. Имаш тяло, което ще изсъхне като плевел щом свършат дните ти и все едно те е нямало.

В Америка се срещнах с възрастни хора, които са напуснали, или по-скоро избягали от България по време на Колективизацията през 1949 година, като някои от тях са били преследвани от властите. Те също бършеха сълзите си при споменаване на всичко българско и родно. Тогава разбрах, че болката е една и съща, независимо от причините да напуснеш земята си.

И не само българи. Светът се разбърка, всеки е тръгнал на някъде. Говорила съм с най-различни националности – всеки боледува от тази коварна болест НОСТАЛГИЯ ПО РОДИНАТА. И мисълта ми се закотви в търсене на смисъла и мястото на онази магия, която тегли духът все там, където човек се ражда. И понеже никой не си избира това място сам, това е доказателство, че нещата се случват по нечие програмиране. А такива въпросителни винаги са изкушаващи за търсене на „забранената ябълка” – познанието.
...Знаете ли, улових се, че отговарям на въпросите ви по един малко „неземен” начин. Вероятно защото вече доста пъти в интервюта сме обсъждали тези теми и не защото трябва да отговоря по различен начин, а защото (както ви казах в началото) питането ме заставя да разглеждам нещата по нов начин, анализите водят към

нови открития на мисълта.

Разбрах, че сте изкарали една Коледа в арест в Гърция... поради какви причини?

То вече минаха доста години от този случай и едва ли е интересно. Тогава България не беше член на ЕС и не можехме да пътуваме безвизово из Европа. Бях в Пелопонес и съчетах нещата си така, че да не се отделям от професията си и да правя репортажи, даже главният редактор на в-к „Марица" в Пловдив Антон Баев ме подписваше под публикациите, които му изпращах като „специален кореспондент", това поддържаше самочувствието ми като журналист, макар да поработвах какво ли не, защото не съм богата и се налагаше да си помагам финансово. Но визата ми изтече и трябваше да се върна в България, а с това щях да изгубя работата си, пък и не се знаеше дали ще мога отново да се върна. Местех се от град на град, търсех българите, облечена с една войнишка куртка, с българския флаг на ръката, за да могат самите те да ме познаят и да се свържем. В един момент и аз се оказах нелегално пребиваваща, но никога не се страхувах от това, защото знаех, че ще ме спасят журналистическите ми карти, както и специалното писмо от дружеството на писателите в Пловдив, което носех в себе си, преведено на няколко езика, в което се споменаваше, че събирам материали за нашите „изгубени" сънародници. Моята наивност никога не ми е помагала – истината е, че аз съм нарушила закона. Бях арестувана на два пъти. Първият път бях предадена от гърци. Но в полицията уважиха тези мои документи и ме освободиха само за десетина минути, като ме помолиха да се прибера в България и да си узаконя пребиваването. Аз уж се мисля за дисциплиниран човек, но не ги послушах и от Волос се преместих в Солун и си рекох – „хайде още малко и тогава ще се прибера, защото вече така и така съм просрочила пребиваването си". Стоях шест месеца в Солун и тогава ме предадоха българи. Тези неща се научават, или поне за мен не беше трудно да разбера. По една случайност времето беше около Коледа и докато преминат някои процедури, останах в ареста. Проверяваха най-вече какво пиша, искаха да им покажа някои записки. Спечелих властите с моите стихове и разкази, посветени на Гърция и писани на гръцки език. Престоя ми зад решетките беше един невероятен урок – там събрах всичките си разпилени мисли и осъзнах, че моята мисия е да ОБИЧАМ ХОРАТА И ДА ИМ ПРОЩАВАМ. Харесва ми да се връщам мислено в онова си състояние и да си спомням как съм достигнала до този извод – то не е и извод, то е завоювано състояние на духа, за което съм много благодарна на съдбата си. Защото от тогава насам не нося товари за чужди грешки, не обвинявам хората, че са виновни за моето икономическо състояние, търся своите задължения и организация да ги изпълня – убедена съм, че всеки трябва да е наясно най-вече със себе си и своите отговорности. Ако всеки постигне това състояние светът ще е по-спокоен и нормален. Аз съм убедена, че не съм единствена в света с тези разсъждения, има много хора, които мислят така и дори много по-възвишено. И колкото и да дава превес напоследък Злото по света, то просто си отива – затова е този негов парад.

Пишете стихове на различни езици, дори сте член на Съюза на писателите от Северна Гърция. Колко езика говорите?

Всеки човек носи в себе си някакви послания, които Създателят е програмирал в него – но къде ги носи и до кого, това е тайната. Осъзнала съм, че посланията, които аз разнасям и Бог знае към къде, това е Словото. В него ми е силата, то ми е и слабостта, то ми е оръжието и въпреки че не винаги използвам тази сила, едва ли достатъчно съм я развила, или просто я пилея. Но така или иначе, придобила съм един навик: дори десет думи да науча на чужд език, нетърпелива съм да ги вкарам в употреба. Инак – за какво ми са! Още като студентка в Средна Азия пробвах да пиша стихове на руски, тогава писах за Алишер Навои, с което се включих в техните културни събития посветени на негова годишнина. Уважиха труда ми и преведоха стиховете ми на узбекски език, а това ми отвори много техни врати – участия в турнета на узбекската телевизия, спечелване на авторитет в културните среди. Когато се установих в Гърция направих същото. Използвах запасите си от думи, за да ги подредя в стих. Така направих и в Испания. А в Кипър, където бях редактор на българският емигрантски вестник, възползвах се от това, че постоянно ме разпитваха за вярата и църквите у нас, та реших

Български автори: Мария Филипова-Хаджи

да им отговоря с една книжка от есеистични разкази „И не ме оставя Господ”, която написах направо на гръцки език и още не съм я превела на български, за мой срам. Колко езика говоря ли? С усмивка ви казвам, че нито един като хората, както се казва. Защото езикът е една безкрайна вселена, той непрекъснато евоюлира и винаги ти се изплъзват термини. Ако има на света нещо, към което съм алчна и ненаситна, това са езиците. Но все не мога да им насмогна. Купувала съм си речници и книги на какви ли не езици: на виетнамски, на китайски, на японски, на лаоски... с надеждата да имам време да потъна в тях, а никога не ми стига времето. Но съм преброила, че когато между приятели си правим шоу и тогава им пея песни на 14 езика. Аз съм и доста разпилян човек, как да ми стига времето! Все пак, повече работя с гръцки и руски – превеждала съм поезия и проза ОТ и НА тези езици. А с останалите европейски езици просто се справям когато попадна в която и да е страна. В Гърция ми предложиха членство в техния съюз на писателите по причина, че написах един сборник със стихове, посветени на Гърция, с посланието: „...дарявам тези мои стихове на Гърция в знак на благодарност, която в труден момент за страната ми подаде приятелска ръка на мои сънародници и ги приюти.”

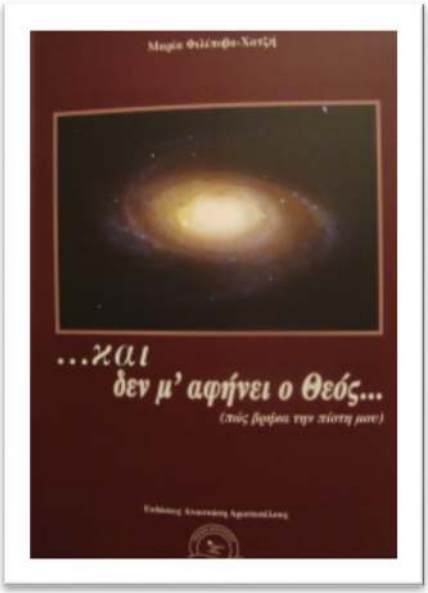

Книгата „И не ме оставя Господ“ на гръцки език

Но какво значение има някакво си членство – важното е да си казал нещо и то да е нужно някому, да отключи сърцето му, съзнанието му...

Били сте в Америка. Ще ни разкажете ли най-ярките си впечатления от това пътуване?

Когато човек тръгне за друг континент, има чувството, че отива на Луната. Поне аз така се чувствам. Това чувство ме държеше и в моментите, когато отварях профила си във фейсбук и на чата се поздравявахме с приятели по едно и също време с „добро утро”, добър ден” и „лека нощ” от различни краища на света. Години наред така празнувах Коледите и всички празници – сама и по скайпа с целия свят. Именно тогава се сещаш, че живееш на едно кълбо, търкулнато по небето. Това променя много осезания, навежда на много мисли – а това са любимите ми разходки на мисълта.
В такива моменти обичах да се връщам в детството си, за да си припомня как съм гледала на света тогава. А изводът обикновено е, че само съм се повдигнала на пръсти, за да видя какво има „оттатък”. А моето „оттатък” е без граници.

Сега, да ви разказвам за приликите и разликите на всичко американско и българско – е просто излишно, защото всички ги знаем. Макар през всичките си пътища неминуемо сравнявах нашето и чуждото, вече не ми се говори за това за да не звучи като оплакване, ние най-много умеем да мрънкаме. Не искам да говоря за това с възпитателна цел. По-важни са изводите от видяното и още по-важно е – ако човек може да помогне с нещо на народа си, на страната си. Някои правят каквото могат, макар със скромни средства. Един от моите събеседници в Америка беше бай Димитър Американеца – така го наричат в Странджа. Той направи параклис, чешма, кът за отдих в родното си село Иглика. Впечатли ме, че той, заедно с неговите приятели българите - Йордан Георгиев и Георги Кехайов – журналист от радио „Свободна Европа” – всеки ден имат един и същи маршрут на разходка и едни и същи разговори – да обсъдят положението в България, да си кажат кой каквото е чул. И това е години наред – това е един цял живот. Те са станали американци само по паспорт, нищо друго в тях нямаше американско. Останали са си българи, но такива яки българи, че просто да им завидиш! Това съм описала в книгата си „Между Странджа и Флорида”, която вече две години се бави и дано скоро види бял свят и да стигне до читателите.

Впечатли ме, че където кацнах, все има българско училище, все български танци, песни, фолклорни носии. Във Флорида видях една българка Нели Даскалова, която сътворила прекрасен фолклорен състав „Хоп-троп”,

Български автори: Мария Филипова-Хаджи

идва в Пловдив да закупи народни носии със собствени средства – е как да не е вълнуващо това и поучително! Не мога да понасям хората, които само упрекват, търсят кусурите на държавата ни, сравнявайки я с успехите на чуждите, а те самите дали са направили нещо за народа си, за културата му, или за каквото си щете. Но обичат да подчертаят колко пари са прахосали (да се сещаме, че печелят), какво са купили на децата си и за десерт на разговора теглят един кръст на „тази скапана държава", в която те „никога няма да се върнат". А къде другаде биха се фукали с постиженията? Никъде няма да им обърнат внимание на такива приказки. Аз не съм чула американец да говори за такива неща. Започнете да разказвате на един американец за сметките си за ток, вода, да се вайкате за неуспехите си и той най-учтиво ще ви предложи своя добър психолог – не за да ви обиди, той с това мисли, че ви прави приятелска услуга. Ето тези моменти ако успее човек да надживее, това означава, че е НАДРАСНАЛ СЕБЕ СИ.

Колкото и да си приличат хората по света – правят едни и същи неща – учат, работят, строят, домакинстват вкъщи и прочее, все пак има видими разлики в начина им на живот и то такива разлики, че ако не си закален да възприемаш света с всичката му философия, ако не си тренирал мисълта си, ти просто се озлобяваш, че никога не можеш да ги стигнеш. И дори да натрупаш повече пари от един американец, ако решиш да си останеш това, което не искаш да си, по-точно ако нямаш сили да преодолееш самия себе си – ти никога няма да живееш спокойно. Ние, българите, най-трудно се сбогуваме с комплексите си. Колкото и да успеем, все за тях говорим. Ей това ни е най-големия товар. Непрекъснато някой е виновен за това – и този „някой" също си го влачим с нас. Прави ми впечатрение, че в Европа, когато съм разговаряла с други националности, най-отрицателно мислим самите ние за себе си. Ние винаги си даваме отрицателни характеристики – туй сега от скромност ли да е, от липса на самочувствие ли го правим, вече не знам, но вече никак не ми се слушат изрази от рода на: „българска работа", „ние сме загубен народ", „робска психика" и други подобни. Доста пъти съм пробвала да изкажа съчувствие към гърци за кризата в Гърция, но те почти се обиждат и отговарят: „Гърция никога не се предава!" Много ми се иска и българите да имат поне толкова самочувствие.

Вашето послание към българските емигранти

Послание ли? Мисля, че го оставих между редовете си по-горе и който търси, ще го намери!
Все пак: *ИСКАМ ДА ОТИДА НА ДРУГА ПЛАНЕТА, ЗА ДА РАЗБЕРА: ДАЛИ ЩЕ ИМАМ НОСТАЛГИЯ КЪМ ЗЕМЯТА, ДАЛИ ТЯ ЩЕ МЕ ТЕГЛИ КЪМ СЕБЕ СИ ТАКА, КАКТО СЕГА МЕ ВРЪЩА БЪЛГАРИЯ КЪМ СЕБЕ СИ – ВИНАГИ С ЕДНА ОСОБЕНА ЛЮБОВ, КОЯТО НА НИКОГО ДРУГ НЕ МОГА ДА ДАМ, ВЪПРЕКИ ТРУДНОСТИТЕ В НЕЯ. Може би ми се иска, не само всички българи, но всички хора по света – в този объркан свят, да се обичаме ВЪПРЕКИ, а не ЗАЩОТО!*
САМО ТОГАВА, ЩЕ МОЖЕМ ДА ПОБЕДИМ ЗЛОТО, САМО ТОГАВА ЩЕ СПАСИМ ЧОВЕЧЕСТВОТО.

Въпросите зададе:
Антоанета Бейм

По червения килим

Откъснахме и последната страница от календара на 2015 година. Изпратихме я в миналото и живяхме в едно вакуумно време, съпричастни със съпътстващи я събития. В рекапитулацията се включваше скучно повтарящ се трилър с изтъркан сценарий, не липсваше драматизъм, фарс, фойерверки, мрак, възходи и падения. Точно като попарата, която мразя - със сирене и захар.

В България управляващите демонстрират политическо хулиганство. Политическият развод между политическите партии зацикля в самодоказване на справедливост, доброта и правда, които почват да миришат на барут. Нараства типично балканската черта за доказване, че сме по-добри от съседите. Протести за промяна на корумпирани управляващи правителства търпят пълно фиаско и остават глас в пустиня. Дебеловрати богаташи живеят разточително тъпо, затваряйки си очите за прогресивно обедняващото население, което тъне в отчаяние, в негативизъм, липса на вяра и скептицизъм.

Терористичните атентати в Париж и Истанбул не може да не рамкират дебата, който трябва да се проведе за окончателно прекратяване с безсмисленото насилие и жестокост над невинни хора. Не ми се мисли за стълпотворението от бежанците и потенциалното ислямизиране на Европа.

Но това, че съм българка е част от моето социално его. А да си родолюбец и патриот не означава да мразиш всички останали. Но никой няма право да руши щастието, красотата, любовта и мира. Някои може да си мислят, че част от писанията ми са чисто литературни преструвки. Въпреки всичко на тях се усмихвам с финеса на душевния си аристократизъм, колкото и малко да ми е останало от него. Много е важно да се чувствам добре в опаковката си. Тук всички толкова много мислят за теб, че не си струва да мислиш за себе си. Според някои, хората струват толкова, колкото печелят. И понеже икономиката е нестабилна, инвестирайте в себе си - колекционирайте красиви спомени от щастливите моменти с любимите ви хора. Ако се опитваме да живеем в миналото, животът ще ни подминава. Нека уловим момента и нашето сега. Има нещо по-важно от вчера и от утре - днес.

Наздраве за магията на мига и за бъдещата, надявам се, мирна и щастлива Нова 2016 година!

По червения килим

Май се получи, че гореизложеното се оказа от кръжока по дебати. И за да остана вярна на себе си и на „литературно-музикално купонджийския стил“ на рубриката „По червения килим“ ще си позволя да спомена и за много успешното представяне на групата „Тоника Домини“. Макар и с нови попълнения, но със запазен много познат и любим репертоар, те успяха да завладеят публиката. По-голямата част от присъстващите се изнесохме на данцинга и разкършихме кръшни снаги.

За посрещането на Новата година Нели и Васко пак ни спретнаха голям купон. Ядохме, пихме и се веселихме, така както ние умеем да си го правим.

А нали още съм с тази детска, неукрепнала психика, та ме канят и на детски рожденни дни. Празнувахме един незабравим рожден ден на Лори. Черешката на тортата беше Бел, сякаш излязва от страниците на самата приказка „Красавицата и звяра“. Не съм си представяла, че и деца и възрастни ще пляскаме с ръце, ще танцуваме и ще припяваме под режисурата на тази талантлива чаровница.

Емилия Димитрова

Момичетата просто искат да се забавляват

Светът на Дария-Бояна Димитрова е пълен с цветни приключения и вълшебни мечти, които младата дизайнерка сподели с подбрана публика на 9-ти януари тази година. Дизайнерския дебют на дванадесет годишната любителка на модата в Международния Институт в Детройт бе своеобразно празненство на младостта и детето, което живее във всеки от нас.

Колекцията на Дария бе акцента на българското присъствие в рамките на Зимния бал под надслов „В името на модата“, в който също участваха дизайнерката Диана Чолакова, моделите Мартин Христов и Милена Димитрова, и фотографът Мария Попиванова.

Експлозията от музика, цветове и весели етюди, разиграни от моделите по време на пищното модно шоу демонстрираха безспорния талант и артистичната натура на най-младата дизайнерка в Мичигън. Завидната творческа зрялост и вниманието към детайлите на създадената от Дария колекция послужиха като сериозна заявка за бъдещето й в модните среди. Озаглавената „Момичетата просто искат да се забавляват“ колекция представи ръчно изработени ежедневни тоалети, украсени с весели апликации, дантели, пайети и воали. Интересни аксесоари допълваха облеклата и създаваха илюзията за летен флирт и безгрижни дни, изпълнени с момичешки смях и безброй авантюри.

Шестокласничката спечели сърцата на публиката и представителите на модния бранш със своята непосредственост и дружелюбност, отделяйки време да разговаря с тях и сподели идеите си за успех в модната индустрия. Отзивите от видяното не закъсняха и само броени дни след модния форум колекцията на българското момиче намери място на страниците на списание “Wake Up Detroit”, както и популярния моден блог на Грейс Лиано.

- Кога и как започна да се занимаваш с мода?

- Научих се да шия когато бях едва на три години. Спомням си, че гостувах в къщата на баба си в Бургас и я видях да шие. До този момент не бях виждала някой да го прави и проявих голям интерес към нейното занимание. Баба ми ме научи как да боравя с игла, а аз зашивах заедно различни

Момичетата просто искат да се забавляват

парчета плат. Първото ми творение бе комбинация от зашити възглавница и одеяло, а баба ми беше потресена! Оказа се, че одеялото е фамилна ценност, която се предава на всяко следващо поколение.

- Какъв стил дрехи предпочиташ да твориш? Какъв тип хора би искала да видиш облечени с тях?

- Предпочитам да създавам дрехи, които могат да се носят всеки ден, но в същото време изглеждат модерни и да могат да бъдат съчетавани с различни аксесоари. Избягвам да шия свръх тренди облекла или такива, които могат да се носят само на ваканция. Важно е дрехите, които правя да са интересни и забелязвани от околните, но в същото време ежедневни и практични. Харесвам спортно-елегантния стил и се старая дрехите ми да да бъдат удобни. Вместо да следвам една-единствена концепция, аз искам да покажа разнообразие и съчетания, които човек би носил в различните часове на деня.

Снимки: Мария Попиванова

Колкото до клиентите ми - дрехите ми са предназначени за всеки, на когото биха се харесали. Не се интересувам от възрастта на клиентите ми, които могат да са бебета или 120 годишни баби.

- Занимаваш се активно с театър в Kids Theater Kompany. Помогна ли ти това твое хоби в създаването на модната колекция?

- Винаги се впечатлявам от костюмите в театъра, които са атрактивни, интересни и пищни, но не могат да се носят в реалния живот. Започнах да мисля как мога да модифицирам идеята им така, че да бъде претворена в ежедневни дрехи. Понякога, виждайки театрален костюм, си представям визията му преработена в тоалет, който може да се носи на улицата.

- Издай ни тайната – от къде черпиш вдъхновение?

- Театъра ме вдъхновява винаги, когато стъпя на сцената му. Освен това, обичам да гледам филми и телевизионни шоута, както и да чета списания, от които черпя вдъхновение. Като цяло, изкуството ми дава идеи, които впоследствие преработвам в дрехи.

- Какъв е процеса на създаване на една модна

Момичетата просто искат да се забавляват

колекция?

- Процеса започва по най-обикновения начин: с игла и конец в ръцете. Докато си представям и обмислям различни дизайни, започвам да съчетавам ефектни платове и аксесоари. Процеса ми на създаване преминава през паузи, които ми позволяват да прекъсна временно работата си по един модел и да се захвана с друг. След това редовно се връщам към вече създадените модели, на които добавям детайли или аксесоари, докато не придобият идеален и напълно завършен вид.

- Освен дизайнер, ти се изявяваш като модел. По какъв критерий подбираш моделите, които представят твоите дрехи?

- Нямам определен критерий за моделите си защото смятам, че всеки човек е специален по някакъв начин. Професията на манекена е трудна, тъй като често изисква недоспиване, безкрайни репетиции, а понякога и гладуване, за да постигнеш идеалните мерки. В днешно време голяма част от публиката е склонна да съди моделите за какво ли не. В резултат те са принудени да живеят под голям стрес, за да задоволят дизайнерските претенции, а и общественото мнение за това как трябва да изглеждат. Аз намирам това за вредно и нездравословно, и не подлагам моделите си на подобни изисквания.

- Кой е твоят идол в модата?

- Идола ми в модата е моята майка, дизайнерката Диана Чолакова. Свидетел съм на труда, който полага и творческите процеси, през които преминава, и се гордея с нейните успехи. Виждайки колко успешно налага името си на дизайнер и популярността й сред клиенти и модели, мечтая да стигна нейното ниво на професионализъм.

- След успеха на дебютната ти колекция, какви са творческите ти планове?

- През месец февруари ми предстои нова изява като дизайнер по време на модно ревю на тема „Холивуд – тогава и сега“. За дизайна на дрехите трябва да бъдат използвани материали от вече създадени продукти - дрехи, аксесоари и др. По този начин старите дрехи биват рециклирани, вдъхвайки живот на нови облекла. След това планирам да си взема няколко месеца почивка, през които да фокусирам вниманието си върху училищните и театралните си занимания. Следващата ми дизайнерска колекция ще види свят през есента на тази година - навреме за следващия есенно-зимен сезон.

Анелия Петрова

Фолклорен концерт

БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ЦЕНТЪР ДЕТРОЙТ

IZVOR BULGARIAN FOLK DANCE ENSEMBLE

ЗАПОВЯДАЙТЕ НА ФОЛКЛОРЕН КОНЦЕРТ

по случай 5 години от създаването на ансамбъл «Извор»

със специален гост

Деси Добрева

13 март, неделя 2016

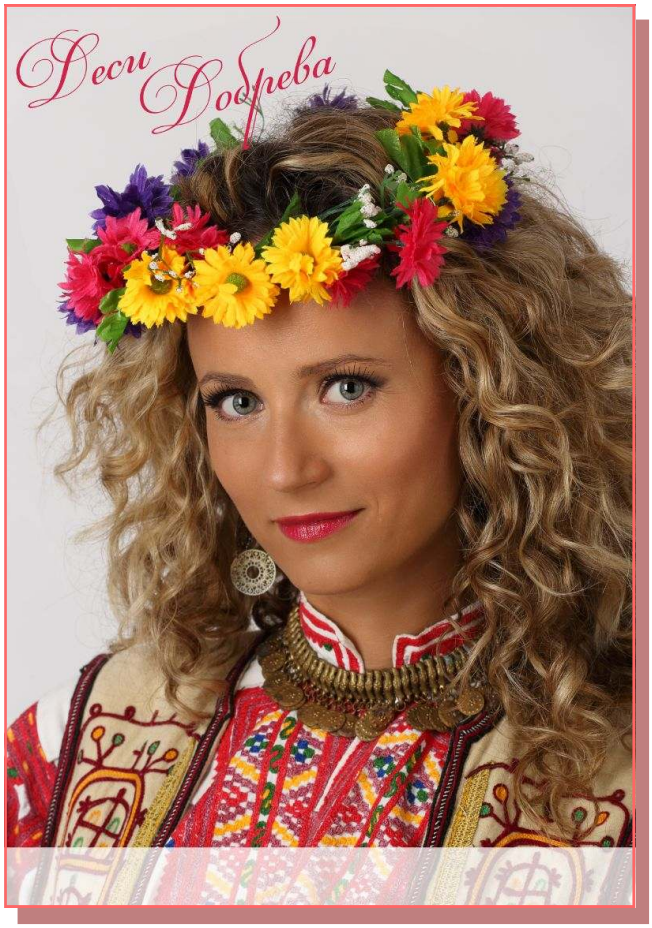

Ансамбъл "Извор" е създаден през 2011 г. и има участия на фестивали в Мичиган, Илинойс, Охайо, Пенсилвания и Канада. Средствата от концерта ще бъдат използвани за закупуване на нови народни носии от Пиринския край.

Очаквайте допълнителна информация на

www.BulgariansInDetroit.com

Български бебета

На 18 декември 2015 г. в семейстовто на Николай и Вилияна Иванови от Уотърфорд

се родиха близнаците Доменик и Авива.

На снимката: Иван и Аксиния Кънчеви, родителите на Вилияна, които станаха дядо и баба за първи път!

В грижите за бебетата помагат и родителите на таткото— Ваня и Стойчо.

ЧЕСТИТА ДВОЙНА РАДОСТ!

На 2 декември се роди Мила Кирилова (7.1 □□□□ds, 20 i□□h□s).

Това е третото дете в семейството на Филип и Христина от Sh□lb□ □□w□-shi□. Кака Теа и батко Иво се радват на бебето и много помагат.

Честито!

Реклама

Шивашкото ателие на Галя Кожухарова е с работно време всеки ден от 10:00 – 7:00 с почивни дни сряда и неделя.
Адресът е: 2047 15 Mile Rd, Sterling Heights, MI 48310

Телефон: (248) 818-7108

http://www.facebook.com/galiasalterations

Ателието предлага изработка на женско и детско облекло по поръчка на клиента. Поправки на мъжки, дамски и детски дрехи. Подобрения за вашия дом - възглавници, пердета, дамаска на мебели. Поправка на сватбени рокли и аксесоари.

Като дългогодишен учител по математика, Галя също предлага индивидуални уроци по математика за ученици и студенти. Българската й диплома за висше образование е приравнена според стандартите в САЩ на бакалавър и магистър по математика. Нейните уроци са гаранция за отличен успех!

До края на януари - вземи 10% отстъпка от всички абонаменти на Neterra TV, като въведеш **промо код:**

2016

Наслаждавай се на богат избор от **български телевизионни канали**, гледай златната класика на **българското кино** и слушай **БГ музика** на **специална цена**!

Гледай качествена българска телевизия на всички твои устройства от целия свят и бъди по-близко до родината! **Вземи своя абонамен СЕГА!**

www.Bulgariansindetroit.com предлага на нашите съграждани допълнителна отстъпка от 10% с промоционален код BGINDETROIT.

Българска фирма за кулинарни продукти

За вашето удобстсво отвори врати

Nessie Foods!

***Nessie Foods** е кетъринг и кулинарен магазин, който извършва организирано хранене по поръчка, както и по изготвено от клиента меню.*

Нашата главна мисия е предоставяне и популяризиране на българска традиционна кухня - пъстра палитра от нашите географски особености, бит, обичаи, и религия.

Ние приготвяме, предлагаме и доставяме разнообразно меню и кетъринг услуги за вашия дом, офис или мероприятие.

Продуктите се приготвят в нашата професионално оборудвана кухня, която ни позволява да изпълняваме поръчките бързо и качествено.

ПРЕДЛАГАМЕ:

БАНИЦИ - МАЛКИ И ГОЛЕМИ, НА ХАПКИ, ВИТИ И ТРИЪГЪЛНИ ПАРЧЕТА (С БЪЛГАРСКО СИРЕНЕ, ТИКВА, ЯБЪЛКА ИЛИ СПАНАК)

ТУТМАНИЦИ - ВИТИ И ДРУГИ

БАКЛАВА

СУПИ - ТОПЧЕТА, ПИЛЕШКА, ЗЕЛЕНЧУКОВА, ТЕЛЕШКО ВАРЕНО, ШКЕМБЕ ЧОРБА, АГНЕШКА И ДРУГИ

САЛАТИ - ШОПСКА, МЛЕЧНА, ЖЪТВАРСКА, КАЛУГЕРСКА, РУСКА, ЗЕЛЕВА, ВЕЛИКДЕНСКА И МНОГО ДРУГИ

ГОТВЕНИ ЯСТИЯ - СЪРМИ, МУСАКА, ПЪЛНЕНИ ЧУШКИ, КЮФТЕТА, КЕБАПЧЕТА, ШНИЦЕЛИ, БОБ ЧОРБА, КИСЕЛО ЗЕЛЕ СЪС СВИНСКО ИЛИ ПИЛЕ

Нашите ястия са гаранция за добър вкус и качество – традиционни за българската трапеза. За пълно меню, цени и поръчки:

www.nessiefoods.com, facebook.com/nessiefoods
(586) 365-9510 Наска, (586) 292-7312 Катя

Адрес: 42124 Van Dyke Road, Sterling Heights, MI 48314
Работно време: понеделник: 9:00ч. – 20:00ч., вторник – четвъртък: 15:00ч. – 20:00ч., петък: 17:00ч. – 20:00ч., събота и неделя: 10:00ч. – 18:00ч.

Концерт на ансамбъл „Тамбурица“

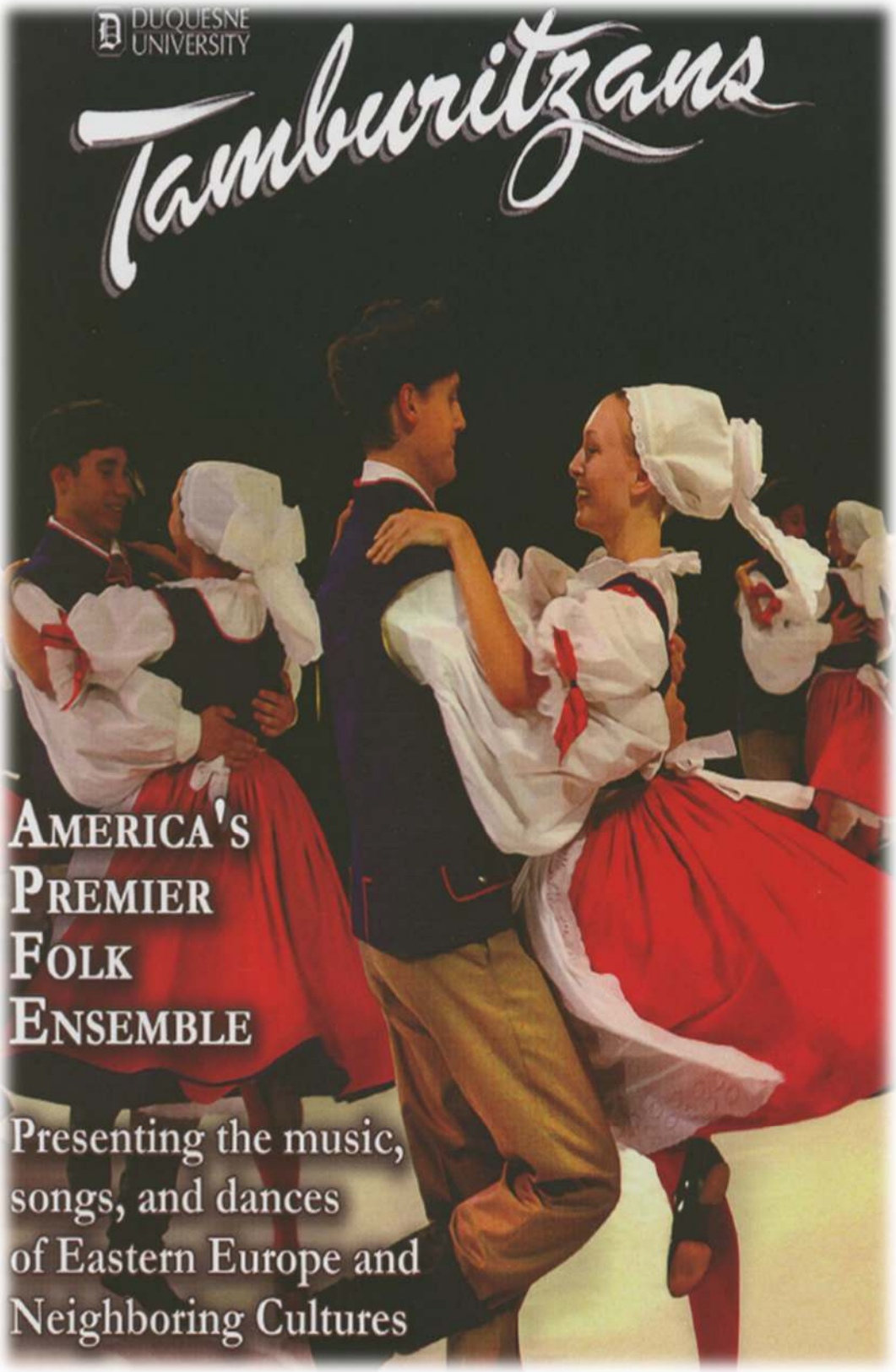

9 април, събота

7:00 p.m.

Warren Community Center

5460 Arden, Warren, 48092

Advance Tickets: $25, under 18—$5

At the Door: $30/$10

Purchase tickets at:

tamburitzans.tal entshadows.com

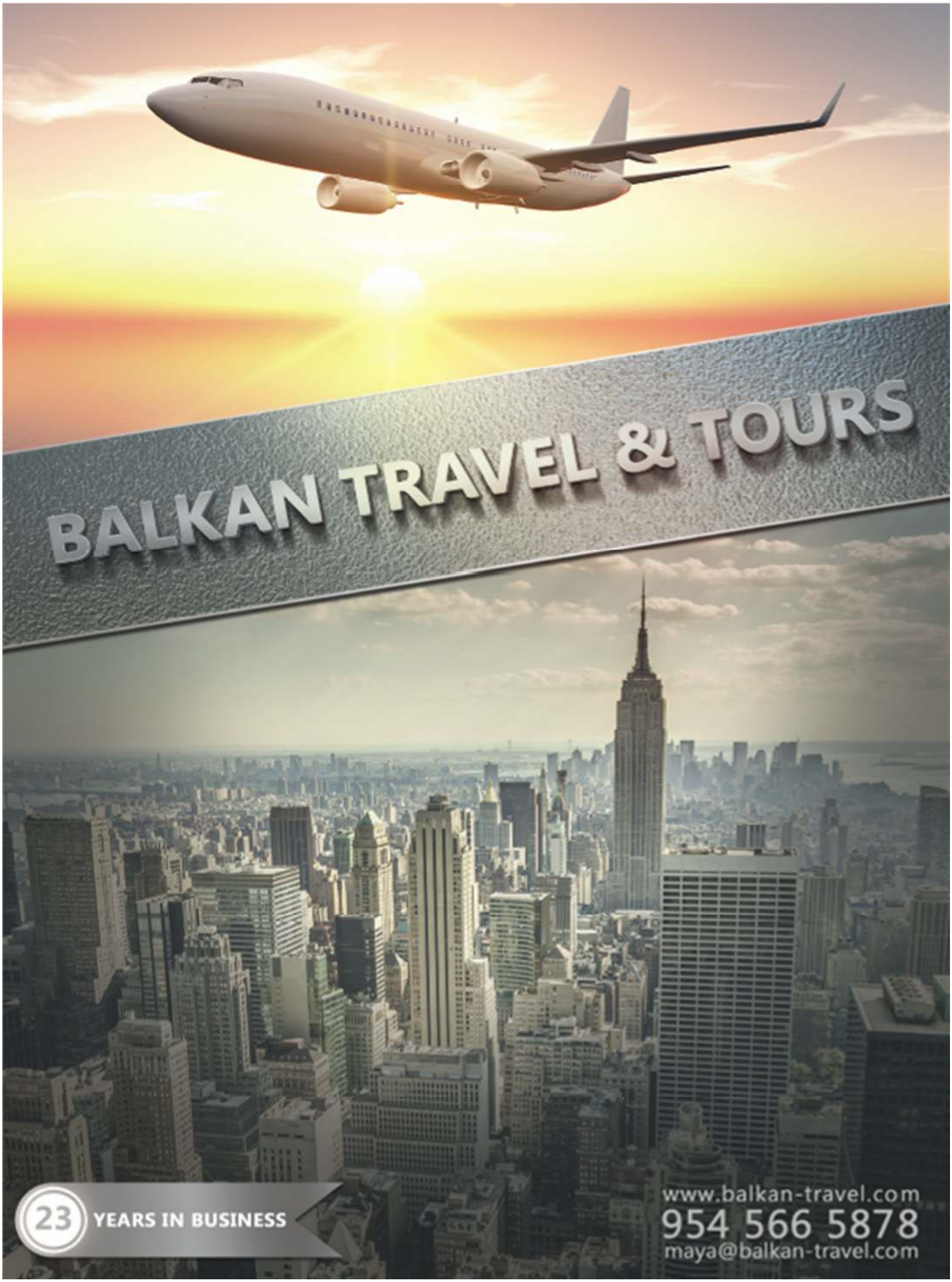
BALKAN TRAVEL & TOURS
23 YEARS IN BUSINESS
www.balkan-travel.com
954 566 5878
maya@balkan-travel.com

Реклами

BG Trans

"We're driven to serve you"

Фирмата работи с товари във всички 48 щата. Приема шофьори със собствен камион, както и осигурява работа за шофьори с добро заплащане. Схемата на работа се определя по взаимно споразумение. BG Trans предлага дългосрочно сътрудничество, основано на доверие, професионализъм и удовлетворение в малък, сплотен колектив.

47726 CHRYS RD, MACOMB, MI 48044

bgtransgroup@gmail.com

phone: **586.804.0756**

Стоматологичен кабинет

Д-р Jeffrey and William Stutman

www.smilesbystutman.com

dr@smilesbystutman.com

- *Зъболекари, баща и син, с многогодишен опит*
- *Безплатна консултация*
- *Офисът работи в събота и в неделя*
- *Профилактика и лечение на парадонтоза, проверка за рак*
- *Поправка на формата, цвета и разположението на зъбите.*
- *Безплатно избелване на зъбите при изготвяне на корони и мостове*
- *Изработка на зъбни протези за деца и възрастни*

Адресът е: 31800 Northwestern Hwy, Suite 380, Farmington Hills, MI 48334

Много българи вече ходят при зъболекарите Stutman (говорят руски)

Обадете се и вие: (248) 569-7447 и (248) 702-6300

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

Брой 1, 2016

Phone: 586-202-4605
E-mail: info@BulgariansinDetroit.com
www.BulgariansInDetroit.com

бонирайте се тук

Броя подготвиха: **Емилия Димитрова, Антоанета Бейм, Даниела и Велеслав Начеви**. Авторите носят отговорност за съдържанието на материалите. Изказаните мнения е възможно да се различават от становището на редакционната колегия. Авторските материали подлежат на редактиране.

Застрахователна агенция "Кожухаров"
Телефон: (877) 205-0051
Надеждна застраховка за вашето бъдеще!

С промо код BGINDETROIT получавате 10% отстъпка от всички абонаментни планове на

www.neterra.tv за българска телезия в Америка

www.TV River.com - Българската Телевизия в Америка

$19.95 на месец	$29.95 на месец	$35.95 на месец
BNT1,Evropa TV - RT,RING TV - RT, bTV Action - RT	16 Български Тв канала	27 Български тв канала и още нещо